

Vitamiini K avastasid taanlased (1929), kes uurisid vere hüübimist mõjutavaid faktoreid tibudel. Nende tähelepanekute põhjal avastati faktor, mis avaldab mõju vere koagulatsioonile e hüübivusele. Sellele faktorile anti 1934. aastal nimeks vitamiin K. Vitamiini K põhiline füsioloogiline funktsioon organismis seisneb selles, et ta on ensüümisüsteemi koostisosaks ja aitab säilitada ringlevas veres protrombiini kontsentratsiooni normaalsel tasemel. Protrombiini kontsentratsiooni langemisel veres alla normi aeglustub vere hüübivus. Veresoonte vigastuste korral tekivad verevalumid kudedes ja organites, eeskätt kaela, rinna, jalgade piirkonnas.

Vitamiini K sünteesivad vatsa- ja jämesoolemikroobid, mäletsejalistel ja hobustel selle vitamiini vaegust ei esine.

Vitamiini K söötades

Vitamiini K allikaks on rohusöödad - karjamaarohi ja muud haljassöödad ning neist valmistatud hea hein, silo. Vähe on seda teraviljades ning loomsetes söötades.

Selle vitamiiniga tuleks arvestada lindude söötmisel. Mäletsejaliste, hobuste ja isegi sigade (v.a pörsad) seedeelundites tekib mikroobide elutegevuse kaasabil küllaldasel hulgal K vitamiini.

V.Sikk

EMÜ veterinaarmeditsiini ja loomakasvatuse instituut